

TÁVOLI HÍREK

ADVENTISTA MISSZIÓ fiatalok és felnőttek részére

2022 - **NEGYEDIK NEGYEDÉV** - DÉL – CSENDES-ÓCEÁNI DIVÍZIÓ

TARTALOM

ÚJ-ZÉLAND

- 4 1. Mégis van remény / október 1 T
7 2. Váratlanul TV sztár / október 8
10 3. Három hatásos dolog / október 15
13 4. Kiraboltan és megáldva / október 22 T

AUSZTRÁLIA

- 16 5. Imák, pozsgás növények és a járvány / október 29
19 6. A kómától Krisztusig / november 5

PÁPUA – ÚJ-GUINEA

- 22 7. Salamon, aki megváltoztatta a világot / november 12 T
25 8. Többé nem kell félni / november 19 T

TUVALU

- 28 9. A tengerész hazatér / november 26

SZAMOA

- 30 10. „Ímhol vagyok én, küldj el engemet!” / december 3 T

VANUATU

- 33 11. Isteni kiképzés / december 10 T
36 12. Mindig imádkozz! / december 17

FIDZSI-SZIGETEK

- 39 13. Fogságban / december 24 T
42 14. A 13. szombati program
Távoli hírek:
A gyümölcsle-bár mint hatásközpont / december 31
44 A következő negyedévi terveink

T = A tizenévesek számára is érdekes történetek

A füzet fedőlapján: Clifton Glasgow, elmondja, hogy három dolog volt hatással az új-zélandi evangéliumhirdetésre: az imádság, a hívők bevonása és a „Hope” (Remény) TV csatorna beindítása. Ebben a Távoli hírekben erről is olvashattok beszámólót.

IV. negyedév

KEDVES SZOMBATISKOLAI VEZETŐ

Ebben a negyedévben a Dél – Csendes-óceáni Divízióval foglalkozunk, amelyhez a következő országok tartoznak: Amerikai Szamoa, Ausztrália, Cook-szigetek, Fidzsi-szigetek, Francia Polinézia, Kiribati, Nauru, Új-Kaledónia, Új-Zéland, Niue-sziget, Pápua Új-Guinea, Pitcairn, Szamoa, Salamon-szigetek, Tokelau, Tonga, Tuvalu, Vanuatu, Valais, Futuna.

Ebben a divízióban 40,5 millió ember él, a több mint 518.000 keresztény adventista hívőt is beleértve. Ez azt jelenti, hogy minden adventista hívőre 70 nem adventista lakos jut, ami jobb a három évvel ezelőtti eredménynél, amely 1:78-hoz volt.

Ebben a negyedévben, a tizenharmadik szombaton e divízió országában két tervet fognak megvalósítani: 1.) A „Hope” TV-csatorna és az FM-rádió létrehozása Pápua Új-Guineában. 2.) A „King’s Kids Discipleship” (A kis hercegek tanítványsága) című, 5 évados gyermek TV-sorozat forgatása és gyártása, minden évadban 13 epizód. A tévésorozat történetei a következő Ellen G. White könyveken alapulnak: „Jézushoz vezető út”, „Jézus élete”, „Krisztus példázatai”, „Pátriárkák és próféták”, „Az apostolok története” és „A nagy küzdelem”.

A missziómunka támogatása nagyon fontos az egyház egysége szempontjából.

Köszönjük, hogy segítetek a szombatiskolai osztályotok tagjainak, hogy megismerkedhessenek a világszerte élő testvéreikkel és ösztönzitek őket, hogy adományaikkal vegyenek részt az egyházmisszióban.

Szívből köszönjük és az Úr áldását kívánjuk nektek!

Andrew McChesney, a Távoli hírek szerkesztője

Támogatási lehetőségek

Ebben a negyedévben a tizenharmadik szombati adományainkkal tehát lehetőségünk van támogatni:

- A „Hope” TV-csatorna és FM-rádió létrehozását Pápua Új-Guineában,
- Az Ellen White írásai alapján készülő, 13 epizódos gyermek-tévéisorozat forgatását.

2022. október 1.

1. MÉGIS VAN REMÉNY

Christie

Új-Zéland

Christie Ázsiában nőtt fel, és otthon nem kapott keresztényi nevelést. Tizenévesként felmerült benne a kérdés: „Mi az élet értelme?” Úgy gondolta, hogy ha az embernek csak egy élete van, akkor az evés, az ivás és a világ örömei a legjobb módja annak, hogy azt megélje. Az ilyen élet azonban értelmetlennek tűnt a számára.

Egyik nyáron angol nyelvtanfolyamra járt. A tanáruk az USA-ból jött, és a teológia doktora volt. Az első óra elején bemutatkozott, és elbeszélte nekik, hogyan tett Isten csodát, és mentette meg az életét egy autóbalesetben. A kocsija a balesetben teljesen tönkrement, de úgy érezte, mintha őt egy hatalmas láthatatlan fal védené, így sikerült karcolás nélkül kijutnia az összetört autóból.

Christiet lenyűgözte ez a furcsa történet, amit óra után otthon elmesélt a szüleinek.

Majd eltelt tíz év, és a kanadai nyári szabadságán Christie ismét Istenről kezdett gondolkodni. A Vancouver-i szállodája mellett egy templom volt, melynek ajtajában állva egy ember a következő feliratot tartogatta: „Köszöntünk újra itthon”.

A nap folyamán, amikor Christie elhaladt a templom mellett, a férfi még mindig ott állt a feliratot tartogatva. A szél erősen fújott, és ő azon töprengett, hogy a férfi miért tartja olyan kitartóan ezt a feliratot még ilyen rossz időben is. A feliratot szeles időben is hűségesen tartogató ember képe mélyen bevésődött Christie elméjébe, és az

elkövetkező hónapokban sokat elmélkedett rajta. Úgy gondolta, hogy mégis van valami különleges a keresztény hitben.

Amikor beiratkozott a posztgraduális tanulmányokra, egyszer meglepődött, amikor a professzor minden hallgatónak kiosztott egy-egy lelki témájú könyvet. A könyv azért volt érdekes a számára, mert választ adott néhány, az élet értelmével kapcsolatos kérdésére.

Elektronikus levelet küldött a tanárának, amelyben megköszönte neki a könyvet, majd kifejezte a vágyát, hogy még jobban és teljesebben megismerje Jézus Krisztust.

A professzor Christiet az egyik tanárnőhöz irányította, aki minden héten tartott estéli, lelki összejöveleteket. Christie még azon a héten elment a tanárnő otthonába egy ilyen találkozóra. A jelenlevők szívélyesen fogadták, és a lány először az életében kezében tarthatta a Bibliát és olvashatta belőle az igehelyeket. Ezt követően Christie rendszeresen eljárt ezekre a lelki jellegű találkozókra, és egy rövid idő után át is adta szívét Istennek.

Különböző gyülekezetekbe járt előadásokra és különféle tevékenységekben vett részt, de úgy érezte, hogy az Istennel való kapcsolata nem tökéletes. Valami még hiányzott.

Így telt el két év, amikor egyszer rábukkant a „Hope” (Remény) TV csatornára.

Ettől kezdve rendszeresen nézte a programot.

Ez lett a legkedveltebb napi elfoglaltsága. Miután néhány hónapon át követte a Remény TV csatorna műsorát, annyi új részletet megtudott Istenről, hogy közben az élete is kezdett megváltozni.

Megértette, hogy Isten kegyelmes, és visszavárja az embereket, mert szereti őket valamint kész megbocsátani a bűneiket és segíteni rajtuk.

Életében először tapasztalt teljes szívbeli elégedettséget. Elhatározta, hogy csatlakozik a Keresztény Adventista Egyházhoz és megkeresztelkedik alámerítéssel.

„Hálás vagyok Istennek, amiért a figyelmemet a Remény TV csatorna műsoraira irányította, melyek révén lelkileg növekedni és érlelődni kezdtem. Most készen állok arra, hogy teljesen Jézus kezébe tegyem az életemet, és dicsóítsam Istent. Ez ad értelmet az életnek.”

Köszönjük a 2016-os, 13. szombati adományaitokat, amelyekből támogatva üzembe helyezhettük az új-zélandi „Hope” (Remény) TV

csatornát. A „Hope” (Remény) TV-csatorna nemzetközi jellegű, és műsorai számos országban nézhetőek.

Ebben a negyedévben a tizenharmadik szombati adományaitokat a „Hope” rádió- és tévécsatorna létrehozására fordítjuk Pápua Új-Guineában.

Írta: Andrew McChesney

A történettel kapcsolatban

- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq.
- Missziós információkat és rövid tényeket is találtok a Dél – Csendes-óceáni Divízióval kapcsolatban, itt: bit.ly/sad-2022
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház nézeteit szemlélteti. Az „Elmegyek” projekt a lelki növekedés céljairól beszél. A 2. számú cél az erőteljesebb adventista missziós tevékenységről szól a nagyvárosokban, a 10/40 (földrajzi) ablak keretében. Az 5. számú lelki növekedés célja a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál annak érdekében, hogy jelentősen növekedjen azoknak a hívőknek a száma, akik rendszeresen imádkoznak, tanulmányozzák a Bibliát, használják a szombatiskolai segédanyagokat és Ellen White írásait. A 6. cél, a gyermekek és az ifjúság számának növeléséről, az egyházban való megtartásukról és a szolgálatban való részvételük fokozásáról szól. A 7. cél arról szól, hogy támogassuk a gyermekeket és a fiatalokat abban, hogy Istent tegyék az első helyre az életükben, ezáltal mutatva be a bibliai világképet. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

Misszióval kapcsolatos adatok

- 1874-ben történt az első adventista bizonyágtevés Új-Zélandon az USA-ból küldött nyomtatott anyagoknak köszönhetően.
- 1885-ben S. N. Haskell adventista lelkész Ausztráliából Aucklandbe költözött, és Edward Hare szállodájában szállt meg, aki feleségével az első megtért Új-Zélandon. Haskell lelkész, 4 hetes, szállodában töltött tartózkodása alatt az emberek egy kis csoportja elkezdett gyülekezni, és olyan igazságokat tanulni a Szentírásból, mint például a szombat.

2022. október 8.

2. VÁRATLANUL TV SZTÁR

Graeme and Nicqui

Új-Zéland

Graeme (e: grejem) váratlanul olyan lett, mint egy tévésztár az új-zélandi „Hope” (Remény) televíziós csatornán.

Ugyanis amikor elment az Anonim Alkoholisták egyik találkozó-jára, egy nő, akit ő még soha nem látott, azonnal felismerte.

„Láttam Önt az este a televízióban!” mondta a nő.

Mind a huszonhat összegyűlt ember kíváncsian nézett Graemere.

A találkozó szervezőitől meghívást kapott, hogy szóljon az egybegyűltekhöz és mesélje el élettörténetét, de amikor eljött a találkozóra még azt sem tudta, hogyan kezdjen bele a mondanivalójába.

Az asszony megjegyzése, hogy előző este látta őt a televízióban, ötletet adott neki. Elmondta a csoportnak, hogyan is került ő a tévébe. Ennek fő oka az, hogy kigyógyított alkoholista volt, akit Krisztus az Ő nagy kegyelméből megmentett.

Így szereztek tudomást az egybegyűltekről, hogy létezik a „Hope” (Remény) TV, amelyet Új-Zélandon bárki ingyen nézhet.

Amikor Graeme múltbéli életéről beszél, elárulja, hogy hogyan vezette őt a túl sok munka a tízéves alkoholfüggőséghez, és tette tönkre előző házasságát.

De aztán megtalálta Jézusnak az üdvözítő kegyelmét, és isteni segítséggel abbahagyta az ivást. Ismét megőszült és a feleségével, Nicquival együtt eljárt a Keresztény Adventista Egyházhoz. Nicqui (e: Niki) ma már a gyülekezet egyik diakónusa.

Graeme küldetése, hogy megmentse az alkoholfüggőséggel küszködő embereket az Anonim Alkoholisták csoportjában.

„Bár én magam évek óta nem kívánom az alkoholt, szükségét érzem annak, hogy reményt és bátorítást közvetítsek az egybegyűltekről felé, és rámutassak az alkoholfüggőségből való kilábalás lehetőségére.”

Graeme ötvözi az emberek megmentésének küldetése iránt érzett buzgalmat az Isten iránt érzett szeretettel.

„A keresztényi életben tanultakat igyekszem átvinni olyan emberek életébe, akiknek szenvedélybetegségük van.”

„Valójában nagyon áldott vagyok, mert Nicquinek és nekem van egy kis gyülekezeti csoportunk, amely rendszeresen találkozik az otthonunkban, ahol megoszthatok néhány olyan tapasztalatot azokkal, akikkel az Anonim Alkoholisták összejöveleim találkoztam.”

Amikor Graeme a szenvedélybetegek összejöveleim bizonyágot tesz, azonnal megállapíthatják, hogy ő keresztény. Ez sokakat meglep, különösen azokat, akik agnosztikusok vagy beszéd közben gyakran káromkodnak.

„Amikor megkérdezik az emberek, hogy vallásos vagyok-e, azt válaszolom, hogy nem túlságosan, de járok a gyülekezetbe. Akkor azt is megkérdezik, hogy melyikbe járok, amire azt válaszolom, hogy abba, ahol nem nézik, hogy ki kicsoda, és ki honnan jön; abba, amely Krisztus szeretetét és tanítását hirdeti, ez pedig a Keresztény Adventista Egyház.”

Az emberek nem igen ismerik a Keresztény Adventista Egyházat, és hogy mit tanít, mint például a szombatról szóló tanítást. Ezért Graeme elmagyarázza az embereknek a hetedik nap, azaz a szombati nyugalom megtartásának a fontosságát, miközben azt is kihangsúlyozza, hogy a keresztény ember minden nap keresztény.

„Bár istentiszteleteinket hetente egyszer, szombaton tartjuk, a hét minden napján kereszténynek tartom magam.”

A Graeme templomába időnként betérő két orvos az alkoholfüggőket ő hozzá irányítja, Graeme pedig bevezeti azokat az Anonim Alkoholisták csoportjába. Graeme nem csak az életével tesz bizonyágot az embereknek, az üdvösség hajójához (az egyházhoz) irányítja őket, megosztja velük a táplálékát, mindig kész meghallgatni a gondjaikat. És egyszerűen szereti a missziós munkáját.

Esténként, amikor hazaér, általában elmeséli a feleségének, ami aznap történt vele.

Köszönjük a 2016. évi tizenharmadik szombati adományaitokat, amellyel hozzájárultatok a „Hope” (Remény) TV csatorna létrehozásához, amelyet Új-Zélandon minden otthonban ingyen nézhetnek az emberek.

Ebben a negyedévben a tizenharmadik szombati adományaitokat a „Hope” (Remény) rádióműsor és televíziós csatorna létrehozására fordítjuk Pápua Új-Guineában.

Írta: Maryellen Hacko

A történettel kapcsolatban

- Graeme bizonysgot tesz az Anonim Alkoholisták találkozóin a saját életében történt változásokról, hogy az embereket Jézus felé irányítsa, Aki megváltoztathatja az emberek életét. Kérdezd meg a testvéri közösséget, hogyan oszthatják meg személyes tapasztalataikat a környezetükben élő emberekkel, hogy a Szentlélek megérinthesse és megváltoztathassa azok szívét.
- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon (bit.ly/fb-mq).
- Missziós információkat és rövid tényeket is találtok a Dél-amerikai Divízióval kapcsolatban, itt: bit.ly/sad-2022
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház nézeteit szemlélteti. Az „Elmegyek” projekt a lelki növekedés céljairól beszél. A 2. számú cél az erőteljesebb adventista missziós tevékenységről szól a nagyvárosokban, a 10/40 (földrajzi) ablak keretében. Az 5. számú lelki növekedés célja a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál annak érdekében, hogy jelentősen növekedjen azoknak a hívőknek a száma, akik rendszeresen imádkoznak, tanulmányozzák a Bibliát, használják a szombatiskolai segédanyagokat és Ellen White írásait. A 4. cél azoknak az adventista intézményeknek a támogatásáról szól, amelyek az ember teljes szervezete szabadságának és egészségének a megőrzéséért küzdenek, valamint a reménység megerősítésére törekszenek Jézus – istenkép-megújító – tevékenysége által. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

Tények Új-Zélandról

- Új-Zéland lakosságának a 15%-a maori.
- Habár Új-Zéland területileg majdnem akkora, mint Japán, mégis a lakosok száma mindössze 4 millió körül van, így a világ egyik legritkábban lakott országa.
- 1893-ban Új-Zéland volt a világon az első olyan ország, amelyben a nők is kaptak szavazási jogot.
- Új-Zéland maori neve „Aotearoa”, ami azt jelenti, hogy „a hosszú fehér felhők földje”.

2022. október 15.

3. HÁROM HATÁSOS DOLOG

Clifton Glasgow

Új-Zéland

A Keresztény Adventista Egyház evangéliumi programjai iránti érdeklődésre az emberek között három dolog volt hatással. Ez a három dolog a következő:

- Az ima
- A hívők bevonása a missziós munkába
- A „Hope” (Remény) televíziós csatorna

A hívők öt hónapon át reggel 6-kor gyülekeztek azért, hogy imádkozzanak a Szentlélek kiáradásáért a missziós tevékenységeikre.

Lelki jellegű találkozókát is szerveztek, amelyekre rokonokat, barátokat hívtak meg.

A fő meglepetést azonban a 2016-ban, a tizenharmadik szombati pénzből alapított tévémisszió jelentette.

„Az egyháztagok rokonokat és barátokat hívtak meg, azonban a tévécsatornán elhangzott meghívás után még többen eljöttek az összejövetelekre”, mondja Clifton Glasgow, aki Auckland városában 15 helyszínen segített a találkozók összehangolásában. E missziós tevékenység eredményeként 200 ember keresztteljedett meg. Íme, néhány történet ezekről az emberekről.

Tracey

Traceynek (e: trejszi), egy – öt gyermekét egyedül nevelő – édesanyának, aki drogfüggőséggel küszködött, az édesanyja, aki korábban az adventista gyülekezetbe járt, a „Remény” tévécsatornát ajánlotta. Miközben Tracey e tévéműsorokat nézte, amelyek Jézust magasztalták, a Szentlélek munkálkodni kezdett a szívében. Nem sokkal később, édesanyjával együtt járnai kezdett az adventista gyülekezetbe.

A harmincas éveiben járó Tracey elkezdte tanulmányozni a Biblia alapigazságait, és a lelki találkozókön úgy döntött, hogy nem használ többé drogot. Időközben a keresztség által teljesen Istennek adta a szívet, és most középiskolai tanárnak tanul.

„Annyira pozitív ember. Azonnal észrevehető a nagy változás az életében, meg a vágya, hogy az újonnan felfedezett életöröme által bizonyosságot tegyen az embereknek Urunk szeretetéről.”

Owen és Tina

Owen, egy nyugdíjas városi jegyző és a felesége, Tina, a „Hope” (Remény) csatorna műsorainak megtekintése után győződött meg az adventi üzenet igazságáról. Ezeket a műsorokat DVD-re rögzítették majd megosztották a szomszédjaikkal. Imádkoztak azért is, hogy Isten tegye lehetővé a gyülekezet számára, hogy saját épületet kap-hasson.

Amikor a gyülekezeti vezetők evangelizációs összejöveteleket terveztek Aucklandben, Owen szívesen vállalt önkéntes munkát, és talált megfelelő termet, más logisztikai szükségletekről is gondoskodva.

Körülbelül 30 látogató volt jelen az előadásokon, és közülük a legtöbben még nem is hallottak a Keresztény Adventista Egyházzól. Ezekben a találkozókban Owen és Tina megkeresztelkedett, így lettek a helyi közösség épületében otthon kapott „Vaihiki” gyülekezet első hívei.

Ez a gyülekezet egyike annak a két gyülekezetnek, amelyeket az evangelizációs előadássorozat után alapítottak.

Heath és Simona

Heath (e: hét), harcművészeti szakértő, aki korábban a hadsereg kiképzője volt, a feleségével Simonával a „Hope” (Remény) tévécsatorna műsorait kezdte nézni. Egy barátjától hallott erről a csatornáról, akivel együtt dolgozott egy építőipari cégnél.

Heath és Simona rendszeresen nézni kezdte ennek a tévécsatornának a műsorait, és hamarosan kifejezte a vágyát, hogy befogadja a szívébe az Úr Jézust. Ez a házaspár elkezdett járni az adventista gyülekezetben megtartott evangéliumi előadásokra, és e missziós sorozat után mindketten megkeresztelkedtek.

Audrey and Don

Egy idősebb házaspár, a tévécsatornákat váltogatva ráakadt a „Hope” (Remény) TV-re. Azt csodálták nagyon, hogy ezekben a műsorokban milyen gyakran használják a Szentírást. Meglepődtek azon, hogy az adventista egyház milyen szorosan igyekszik követni a bibliai tanításokat. Az ő egyházuknál voltak eltérések a Biblia alapelveitől. Úgy döntöttek hát, hogy kipróbálják az adventista egyházat.

Don és Audrey a helyi adventista gyülekezetbe kezdett járni. Az evangelizációs összejövetelek során eldöntötték, hogy csatlakoznak

ehhez az egyházhhoz. Bátorításképpen jött a hír a két felnőtt lányuktól, akik Új-Zéland másik részén és Franciaországban éltek, hogy ők is elkezdtek járni az ottani helyi adventista gyülekezetbe.

Don, aki már 80 éves, aktívan bátorítja az embereket a „Hope” (Remény) TV csatorna műsorainak nézésére, azáltal, hogy szórólapokat osztogat a kórházakban és az idősek otthonában.

A „Hope” (Remény) televíziós csatorna az új-zélandi embereknek való bizonyágtevés elválaszthatatlan részévé vált. Gyönyörű alapot fektet le a Biblia tanításaihoz és Jézus szeretetüzenetéhez, e reményre szoruló világ számára.

Köszönjük a 2016. évi tizenharmadik szombati adományaitokat, amellyel hozzájárultatok a „Hope” (Remény) TV csatorna létrehozásához, amelyet Új-Zélandon minden otthonban ingyen nézhetnek az emberek.

Ebben a negyedévben a tizenharmadik szombati adományaitokat a „Hope” (Remény) rádióműsor és televíziós csatorna létrehozására fordítjuk Pápua Új-Guineában.

Írta: Andrew McChesney

A történettel kapcsolatban

- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Nézzétek meg a You Tube-on a Clifton Glasgow-ról készült rövid videót: [bit.ly/ Clifton Glasgow](http://bit.ly/CliftonGlasgow)
- Missziós információkat és rövid tényeket is találtok a Dél-amerikai Divízióval kapcsolatban, itt: bit.ly/spd-2022
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház nézeteit szemlélteti. Az „Elmegyek” projekt a lelki növekedés céljairól beszél. A 2. számú cél az erőteljesebb adventista missziós tevékenységről szól a nagyvárosokban, a 10/40 (földrajzi) ablak keretében. Az 5. számú lelki növekedés célja a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál annak érdekében, hogy jelentősen növekedjen azoknak a hívőknek a száma, akik rendszeresen imádkoznak, tanulmányozzák a Bibliát, használják a szombatiskolai segédanyagokat és Ellen White írásait. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

2022. október. 22.

4. KIRABOLTAN ÉS MEGÁLDVA

Richard

Új-Zéland

Kiraboltak egy idős urat, aki nemrég kezdett el járni a Keresztény Adventista Egyházhoz.

Ez az esemény nemcsak a hitét erősítette, hanem alkalmat adott neki arra is, hogy a betörőknek bizonyágot tegyen Jézusról.

Ez a történet egy este kezdődött, amikor három tizenéves srác betört Richard házába Whangareiben, Új-Zéland legészakabbi szigetén levő városban.

Richard mélyen aludt már, amikor az egyik rabló bement a házba a hálósobája ablakán, elsétált az ágya mellett a ház bejárati ajtaja felé, hogy kinyissa a másik két betörő előtt.

Richard általában éjszaka többször is felébredt, még a legkisebb neszre is. Ezen az éjszakán azonban mélyen aludt, miközben három tolvaj feldúlta a házat.

Egyszer azonban felébredt, hogy ki kell mennie a mosdóba. A fiatal emberek ügyet se vetettek rá, mialatt kiment a mosdóba, majd vissza az ágyba. Igaz, Richard se vette észre a fiúkat.

Ismét mély álomba merült. A fiatalok eljutottak a garázsig, ahol beültek Richard autójába, és kerékcsikorgás közepette elhajtottak.

A szomszéd erre felfigyelt, és Richard bejárati ajtajához rohant, hogy kiderítse, mi történt.

Bezörgetett az ajtón, de Richard nem válaszolt.

Ismét zörgetett, de semmi mozgást nem hallott.

Végül Richard csak felébredt és az ajtóhoz ment, hogy lássa, mi történik.

„Ön tudja, hogy ellopták az autóját?”, kérdezte a szomszédja.

Ahelyett, hogy megijedt volna, Richard megkönnyebbült, amikor megpillantotta az üres garázt. Örült, hogy az Úr megvédte, hogy neki semmi baja nem lett.

Húsz perc múlva megjelentek a rendőrök.

Megtalálták Richárd autóját, a kulccsal együtt, amely még benne volt a volán mögötti zárban, majd a szagfelderítésére kiképzett kutyák segítségével a tolvajok két kilométerre lévő házához is eljutottak.

A rendőrök aztán átadták még Richárdnak a fiatalok által eltulajdonított tárgyakat is: egy táblagépet, egy villanyborotvát és egy pénztárcát.

A történet azonban ezzel nem ért véget.

Richard háromszor találkozott a fiatal betörőkkel a fiatalkorúak elleni bűnügyi eljárás részeként.

Meglepődve értesült a tizenévesek családi helyzetéről, ugyanis egyik szülő sem jelent meg a rendőrségi meghallgatáson. A fiatalok a nagyszülőkkel és a nagynénjükkel éltek.

Richard meghatódott, amikor mindhárman – cseppnyi fennhőzés nélkül – bocsánatot kértek.

„Ez az első bűncselekményetek. Nem tetszik, amit tettetek, de azért nem haragszom rátok. Megbocsátok nektek és remélem, hogy tanultok az esetből. Nem kérek kártérítést”, mondta az idős ember.

A fiúk azonban megpróbálták helyrehozni vétségüket. Egyikük Richard háza körül takarított és nyírta a füvet. Süteményt is sütött, és elvitte Richardnak.

Másnap egy rendőr meglátogatta Richardot, és átadott neki egy borítékot, amelyben 360 dollár volt.

„Nem akarok semmilyen kártérítést”, mondta a rendőrnek.

A rendőr azonban elmagyarázta neki, hogy ez az a „koha” pénz, amit ennek a három srácnak a nagyapja Richardnak szánt ajándékba az új-zélandi maoriszokások szerint, amikor megbántanak vagy megkárosítanak valakit.

Richard válaszként írt egy nagyon hosszú hálalevelet, amelyben megdicsérte a nagyapa nemes magatartását, és hogy jó példát mutat a fiatalok számára.

A Richarddal való harmadik találkozás után a fiúk kihágását törölték a rendőrségi nyilvántartásból.

Richard, aki a Tikipungai adventista gyülekezetbe jár, úgy véli, hogy ez az esemény megújította a hitét.

Azt mondja, igazi csoda volt, hogy nem hallotta, és nem vette észre a betörőket.

„Általában minden zajra felébredek”, vallja a bácsi.

„Hiszem, hogy Isten akkor jelen volt, és az Ő nagy szeretetében és irgalmában tette azt, hogy nem hallottam és nem láttam semmit, mert különben megijedtem volna, és valószínűleg meghaltam volna a szívem miatt, mivel két évvel korábban már volt egy szívrohamom.”

Azt is hozzátette, hogy nagyon áldásosnak tartja, hogy elbeszélgethetett a fiatalokkal és bátoríthatta őket.

„Ezt az egész helyzetet Isten irányította az elejétől a végéig. Hitem ettől fogva még inkább megerősödött, csakúgy, mint az Istennel való keresztény járásom.”

Köszönjük, hogy ebben a negyedévben is átadjátok az új-zélandi és a dél – Csendes-óceáni fiataloknak szánt adományaitokat, hogy az Ellen White könyvei alapján a számukra készített animációs filmek sorozatán keresztül megismerjék Jézust. (A sorozat történetei a következő Ellen G. White könyveken alapulnak: Krisztus követése, Jézus élete, Krisztus példázatai, Pátriárkák és próféták, Az apostolok története és A nagy küzdelem.)

Írta: Maryellen Hacko

A történettel kapcsolatban

- Richard a negatív élményei ellenére is bizonyosat tudott tenni a fiataloknak és azok hozzátartozóinak. Helyeztetek kihívást a hallgatóitok elé, hogy Isten segítségével megtalálják a bizonyosságtevés módját, akár a rossz tapasztalatok révén is.
- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Missziós információkat és rövid tényeket is találtok a Dél-amerikai Divízióval kapcsolatban, itt: bit.ly/spd-2022
- Ez a missziós történet a Dél – Csendes-óceáni Divízió „Adventist Records” hírlevelében is megjelent.
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai tervének következő elemeit mutatja be: az 1. számú missziós célt, amely a misszió világszerte történő felélesztése és a misszióért való önfeláldozó élet, mint olyan életmód, ahol nemcsak a lelkészek, hanem a gyülekezet minden tagja, fiatal és idős, részt vesz a Krisztusról való örömteli bizonyosságtevésben. Az 5. számú lelki növekedés célja a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál annak érdekében, hogy jelentősen növekedjen

azoknak a hívőknek a száma, akik rendszeresen imádkoznak, tanulmányozzák a Bibliát, használják a szombatiskolai segédanyagokat és Ellen White írásait. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

2022. október29.

5. IMÁK, POZSGÁS NÖVÉNYEK ÉS A JÁRVÁNY

Emmy

Ausztrália

Emmy szembesült azzal az eshetőséggel, hogy ház nélkül marad, amikor Melbourne-t bezárták a Covid-19 világjárvány miatt, amely azt a céget is érintette, ahol a férje dolgozott, mivel alaposan csökkenték a férje munkaidejét, és ebből kifolyólag a bérét is.

Ellenben bízott abban, hogy Isten mindent jóra fordít. Ő és a férje, Jonathan nem sokkal korábban keresztelkedtek meg a Keresztény Adventista Egyháznál. Olyan állásért imádkozott, amely révén hozzájárulhat a családi háztartásuk költségvetéséhez.

Kihívások előtt állt. Emmy nem vezetett autót; munkát találni meg nagyon nehéz volt. Amikor elment az első állásinterjúra, magával vitte egyik barátnőjét, a munkaadó pedig végül a barátnőjének ajánlotta fel az állást.

„Ne aggódj!”, bátorította őt Jonathan. „Ha most nem kapsz állást, akkor nem Isten akarata szerint volt, hogy állást találj, és nem neked való volt.”

Emmy tovább imádkozott. Miközben így imádkozott, eszébe jutott, hogy a kerti pozsgás növények gondozása igazi örömet okoz neki. Fényképeket készített a cserépek mellett, és közzétette a Facebookon, ahol rátalált még más személyekre, akik szintén kedvelték a pozsgás növényeket.

Egyik nap felfigyelt egy videóra, amelyet egy férfi tett közzé az adott csoportban, a Facebookon.

Úgy döntött, elküldi neki a videoklipjét, amelyhez hozzáfűzte: „Bárcsak dolgozhatnék Önnel, mert nagyon tetszik, ahogyan dolgozik.

Nagyon szeretek pozsgás növényeket gondozni.” Egy idő után üzenetet kapott a férfitől. „Hol lakik?”, kérdezte.

Amikor válaszolt, megkapta az ember telefonszámát. Ő egy pozsgás növényeket termesztő gazdaság igazgatója volt. Emmy azonnal felhívta telefonon.

„El tudna jönni ma, 16:30-kor egy állásinterjúra?”, kérdezte tőle az igazgató.

Emmy boldogan mondta, hogy el tud menni, mert rájött, hogy ez a gazdaság a városnak egy olyan részén van, ahova gyalog is el tud menni. Nem kell hozzá jármű.

Azt akarta azonban, hogy minden Isten akarata szerint történjen.

„Uram, ha ez az állás nem a Te akaratod szerint való, akkor akadályozd meg valahogy”, imádkozott.

Korábban indult a megbeszélésre, mivel nem akart elkésni. Fél óra alatt eljutott a gazdaságra, sokkal korábban, mint kellett volna. Amíg várt, megpróbált elbújni a bejáratnál lévő díszbokrok között, mert nem akarta, hogy bárki meglássa.

Az igazgató azonban meglátta és megszólította: „Ön Emmy?”

Emmy bólintott, az igazgató meg behívta, és ahogy elindultak az irodája felé, körülírta a munkájukat, amellyel foglalkoznak.

Utána bemutatta őt az alkalmazottaknak, majd megmutatta neki a pozsgás növényeket.

Látva Emmy lelkesedését, azonnal főállást ajánlott neki.

Emmyt lenyűgözte, hogy Isten hogyan használta fel a Facebook-bejegyzését ahhoz, hogy munkát adjon neki, félórányi gyaloglásra az otthonától, a járvány idején.

A családja így tovább élhetett a saját otthonában.

Emmy hamarosan megismerte a munka minden területét, hogy segíthessen, ahol csak szükség volt rá. Élvezte a változatos munkát. Az is érdekelte, hogy mivel és mikor táplálják a növényeket, mert szeretne volna, hogy otthon is szépek legyenek a pozsgás növényei.

Az igazgató engedélyével vihetett haza is a szaporítható hajtásokból, hogy neki is legyenek a hiányzó fajtákból. Gyorsan telt az idő.

Isten valóban válaszolt az imáira, legalábbis ő ezt hitte.

Amikor lejárt a hónap, és meg kellett volna kapnia a fizetését, nagyon elcsodálkozott. Míg az összes alkalmazott kapott pénzt, ő

nem kapott semmit. Amikor a fizetése felől érdeklődött, azt mondták neki, hogy nem kap fizetést, mert dugványokat vitt haza.

Emmy nem hitt a fülének. Igen, vitt dugványokat haza, de kizárólag az igazgató beleegyezésével. Senki egy szóval se mondta neki, hogy választania kell a fizetés és a dugványok között.

Jonathan, a férje azt mondta neki, hogy Isten vezeti a dolgokat.

„Ne aggódj, hanem imádkozz.”

Imádságos hétvégéjük volt.

Hétfőn reggel Emmyt kellemes meglepetés érte. Amikor megérkezett a munkahelyére, mielőtt még kérdezősködhetett volna a fizetéséről, az igazgató felesége egy gyönyörű tortával és őszinte bocsánatképpel lépett oda hozzá. Azt mondta, hogy nagy félreértés történt, és hogy Emmy megkapja a teljes fizetését.

Megkönnyebbülés és öröm töltötte el Emmy szívét. Ez még egy isteni imameghallgatás volt.

A családjá így tovább élhetett a saját otthonában.

Köszönjük a 13. szombatra tervezett, nagylelkű adományaitokat, amellyel a Jézusról szóló igazság hirdetését támogatjátok Ausztráliában és a Dél – Csendes-óceáni Divízióban.

Írta: Maryellen Hacko

A történettel kapcsolatban

- Kérjete meg egy fiatal nőszemélyt, hogy úgy adja elő a történetet, mintha az ő tapasztalata lenne.
- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Missziós információkat és rövid tényeket is találtok a Dél-amerikai Divízióval kapcsolatban, itt: bit.ly/spd-2022
- Ez a missziós történet a Dél – Csendes-óceáni Divízió „Adventist Records” hírlevelében is megjelent.
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai tervének következő elemét mutatja be: az 5. számú lelki növekedési célt, amely a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál annak érdekében, hogy jelentősen növekedjen azoknak a hívőknek a száma, akik rendszeresen imádkoznak, tanulmányozzák a Bibliát, használják a szombatiskolai segédanyagokat és Ellen

White írásait. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek”
stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok:
IWillGo2020.org

Misszióval kapcsolatos információk

- 1885-ben Stephen N. Haskell, John O. Corliss és családja, Mendel C. Israel és családja, egy Henry Scott nyomdász és William Arnold voltak az első misszionáriusok Ausztráliában, valamennyien az Amerikai Egyesült Államokból érkeztek. Az első keresztény adventista gyülekezet, 28 taggal szerveződött meg az első evangelizációs sorozat idején, amely 1886. január 10-én ért véget, és amelyet North Fitzroyban, Melbourne központi városrészének peremén tartottak.

2022. november 5.

6. A KÓMÁTÓL KRISZTUSIG

Peter

Ausztrália

Amikor Peter 7 éves volt, az iskola melletti átkelőnél, az úttesten való átkelés közben elütötte egy autó. Hazafelé tartott, az ausztráliai Brisbane-ben. Az erőteljes ütéstől jó pár métert repült. Utána 6 hónapig kómában volt.

Míg Peter kómában feküdt, a nagymamája féltette az unokája üdvösségét, ezért megkereszteltette.

Vallási hagyományát követve a pap vízzel hintette meg a kómás fiút.

Amikor Peter magához tért, egyértelmű volt, hogy a baleset az elméjét is megviselte. Újra kellett tanulnia olyan alapvető dolgokat, mint az evés és más élettani szükségletek. Azzal is küszködött, hogy elolvassa és megértse, amit az emberek mondanak neki.

Az előtte álló kihívások ellenére a következő nyolc évben kintartott amellet, hogy új tapasztalatokat szerezzen és sajátítsa el.

Ez alatt az idő alatt a nagymamája néha elvezette őt a templomba.

Peter szeretett templomba járni. Felismerte magában az Isten iránti vágyat, amelyet csillapítani szeretett volna.

16 évesen megkérdezte édesanyját, hogy nem tudna-e rendszere-
sebben templomba járni, nem csak néha vasárnaponként a nagyma-
májával.

Az anyja beleegyezett, és Peter a hét folyamán is elkezdett temp-
lomba járni.

A következő tíz évben számos istentiszteletet és számos templo-
mot látogatott meg. Megnősült, és két lányuk született. Asztalosként
dolgozott, amikor egyik ügyfelétől értesült az adventista egyházzól.

Idővel átköltöztek egy másik házba, amely éppen a Keresztény
Adventista Egyház imaházának az utcája volt. Naponta végigment
az utcán és ilyenkor mindig felmerült benne a kérdés: Vajon hogyan
nézhet ki az istentisztelet ennél az egyháznál?

Egyik szombat reggel sok autót látott leparkolva a gyülekezet előtt.
Úgy döntött, bemegy és megnézi, mi történik.

Petert a hívők meleg fogadtatásban részesítették. Meghívták a
szombatiskolai osztályonkénti bibliatanulmányozásra. Ott több új
emberrel is megismerkedett. Istentisztelet után még valaki azt is fel-
kínálta neki, hogy hazaviszi.

Peter a következő szombaton, és a rá következő szombaton is
elment a gyülekezetbe.

„Kedves, gondoskodó emberekkel ismerkedtem meg. Ez az, ami
arra készítetted, hogy továbbra is eljárjak az istentiszteletekre.”

A gyülekezet lelkipásztorával elkezdte tanulmányozni a Szentírást.
Olvasása közben érezte, hogy csillapodott az igazság iránti éhsége.
Most először volt alkalma közelebbről megismerni Jézust, és megta-
pasztalni a szívbeli békét.

Elhatározta, hogy bibliai vízbemerítéses keresztség útján átadja
szívét Jézusnak. Első keresztkedésekor kómában volt, nem tudta,
mi történik. Most a saját döntése alapján szeretett volna megkeresz-
telkedni.

Azon a szombat délelőttön az adventista gyülekezet hívei spontán
ujjongással és tapssal köszöntötték új testvérüket, amikor kijött a
keresztelőmedencéből. Lelki Isten-keresése szép véget ért, és egyben
egy új út gyönyörű kezdetét jelentette.

Jézus ezt üzeni az igazságkeresőknek: „Boldogok, akik éheznek és
szomjúhozak az igazságot: mert ők megelégtetnek.” (Máté 5,6)

Köszönjük a 13. szombatra tervezett, nagylelkű adományaitokat, amelyet a Peter által is megismert szeretet és üdvösség örömeztetésének a terjesztésére használnak majd fel a Dél – Csendes-óceáni Divízióban.

Írta: Lynette Ashby

A történettel kapcsolatban

- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Missziós információkat és rövid tényeket is találtok a Dél – Csendes-óceáni Divízióval kapcsolatban, itt: bit.ly/spd-2022
- Ez a missziós történet a Dél – Csendes-óceáni Divízió „Adventist Records“ hírlevelében is megjelent.
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai tervének következő elemét mutatja be: az 5. számú lelki növekedési célt, amely a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál annak érdekében, hogy jelentősen növekedjen azoknak a hívőknek a száma, akik rendszeresen imádkoznak, tanulmányozzák a Bibliát, használják a szombatiskolai segédanyagokat és Ellen White írásait. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

Tények Ausztráliáról

- Ausztrália egyszerre a legnagyobb sziget és a legkisebb kontinens a világon. Területének nagy részét az Outback néven ismert sivatag képezi. Az Ausztrália név a latin Australis névből származik, ami délvidéket jelent.
- Az emberek, akik ezeken a területeken laktak: az őslakosok. Valószínűleg Ázsiából utaztak át szárazföldi „hidakon”, amelyek akkor még kilátszódtak az alacsonyabb tengerszint miatt.
- 1851-ben aranyat fedeztek fel Ausztráliában, ami az 1849-es kaliforniaihoz hasonló „aranylázhoz” vezetett. Az aranybányászat több ezer bevándorlót hozott ebbe az országba. 1859-ben 6 különálló kolóniát hoztak létre, amelyek hamarosan egyesültek, és így alakult meg az Ausztrál Föderáció.

- Az egyik leghíresebb turisztikai hely az Uluru szikla. Ez egy szent őslakos szikla, amely 335 méter magasra emelkedik. „Vörös központnak” is nevezik, és a világ egyik legnagyobb sziklája.

2022. november 12.

7. SALAMON, AKI MEGVÁLTOZTATTA A VILÁGOT

Salamon

Pápua Új-Guinea

Salamon azt hitte, jól ismeri a Bibliát. Gyakran hallgatta, amint a prédikátor igehelyeket olvas fel a Szentírásból, a Pápua Új-Guineában lévő falusi templomukban.

Hitt a menny Isteneben, ahogy arról a Szentírásban olvastak, de ő maga sohasem olvasta a Bibliát.

Egyszer megjelent egy adventista misszionárius ebben a hegyi faluban, és adott Salamonnak egy fehér könyvet, a „Világváltoztatók Bibliáját” (angolul: World Changers Bible).

„Azért jöttem a falutokba, hogy elhozzam nektek Isten Szavát”, mondta a misszionárius.

Salamon megörült a Bibliának, amelynek igazán vonzó címe volt: a „Világváltoztatók Bibliája”. Aztán eltöprengett rajta, hogy mit is jelenthet: megváltoztatni a világot.

A misszionárius észrevette Salamon érdeklődését a lelki témák iránt, ezért meghívta őt a kiscsoportos, közös bibliatanulmányozásra. Ezek a tanulmányozások 15-20 percig tartottak.

Az első ilyen közös tanulmányozáson a misszionárius megkérte a kiscsoportban megjelent lakókat, hogy lapozzák fel közösen Márk evangéliumának első fejezetét. Az igehelyek felolvasása előtt a misszionárius egy rövid imát is mondott.

Az imát követően megkérte Salamont, olvassa fel az igehelyet. Salamon Keresztelő Jánosról olvasott, aki teveszőr ruhába volt öltözve, és megkeresztelte Jézust a Jordán vizében.

Amikor befejezte a szöveg olvasását, a misszionárius megkért egy másik fiatalembert a jelenlevők közül, hogy olvassa fel újra az egész

fejezetet. Ezek után megkérdezte, hogy valaki el tudná-e mesélni az eseményeket a felolvasott bibliarészből. Ezt követően megbeszélték a szóban forgó eseményt.

Akkor feltette nekik a kérdést: Hallottatok-e itt valami újat, amit eddig még nem?

Miután megbeszélték az újonnan hallott dolgokat, a misszionárius megkérdezte, meglepte-e őket valami a szövegben, és van-e valami, amit nem értenek? Aztán feltette nekik a kérdést: „Van-e valami ebben a jelentésben, ami alkalmazható az életünkre?”

Valaki azt válaszolta, hogy nagyon fontos a keresztség által szövetséget kötni, mert ebben a beszámolóban Jézus is megkeresztelkedett.

Az élénk bibliatanulmányozás után a misszionárius megkérdezte: „Mit oszتانátok meg másokkal ezen a héten ebből a szövegből?” Aztán imádkozott: „Drága Istenünk, köszönjük, hogy Igédet adtad nekünk. Segíts, hogy követhessük és alkalmazhassuk azt az életünkben.”

Salamonnak tetszett ez a fajta bibliatanulmányozás. Úgy tűnt neki, hogy új ismereteket nyert Jézusról.

Az év folyamán, ahogy rendszeresen eljárt a bibliatanulmányozásokra, Salamon szívében nőtt a Jézus iránti szeretet.

Mindegyik tanulmánynak ugyanaz a tervezete volt. A találkozó imával kezdődött, majd ketten felolvastak egy szöveget a Bibliából, a harmadik pedig elmesélte az eseményeket. Ez után a misszionárius megkérdezte, hogy az olvasottakból mit lehetne alkalmazni az életükben. A találkozó azzal a kihívással zárult, hogy a hét folyamán tegyenek bizonyosságot a szomszédjaiknak arról, amiről beszélgettek. A végén valaki imádkozott.

Salamon megtudta, hogy a misszionárius a Dél – Csendes-óceáni Divízió által kifejlesztett Biblia-tanulmányozási programot használja, melynek a neve: „Ismerd meg a Bibliát olvasva”.

Salamon azt is megtudta, hogy a Keresztény Adventista Egyház e divíziójának a terve, hogy a fiatalok között 200 000 Bibliát osszon szét, s eközben azt is megértette, mit jelent a „Világváltoztató Biblia” elnevezés.

Megtanulta, hogy az változtatja meg a világot, aki Jézus alapelveit követi, és aki Isten akarata szerint akar élni, tanúbizonyságot téve másoknak Isten nagy szeretetéről és irgalmáról.

Egy éves bibliatanulmányozás után Salamon eldöntötte, hogy csatlakozni fog azokhoz, akik meg akarják változtatni a világot Jézus

példája szerint. Ezt követően nemsokára megkeresztelkedett, a Márk evangéliuma első fejezetében talált minta példájára.

Ma Salamon egy fiatalokból álló csoportot vezet egy új adventista imaház felépítésében a falujában. Ő is misszionárius, aki felhasználja: „A Biblia megváltoztatja a világot” című program anyagait, és életével bizonyosságot tesz a rokonainak és a barátainak.

„Most, hogy adventista hívő lettem, leghőbb vágyam az, hogy a családom is csatlakozzon Isten egyházához.”

Köszönjük, hogy anyagi téren is támogatjátok az egyházmiszsiót, amelynek célja az evangélium üzenetének eljuttatása Pápua Új-Guineába és a Dél – Csendes-óceáni Divízió más országaiba.

Írta: Andrew McChesney

A történettel kapcsolatban

- A „Világváltoztató Biblia” projektje a Dél – Csendes-óceáni Divízió Ifjúságszolgálati osztályának a kezdeményezése volt. Ezt a részleget dr. Nick Kross vezeti. Az volt a vágyuk, hogy ebben a divízióban 200 000, 15 és 23 év közötti fiatalnak tegyék lehetővé, hogy saját Bibliája legyen. A projekt költsége 736 500 USD. A mai napig több mint 225 700 Bibliát osztottak szét divízió szerte, amely magába foglalja Pápua Új-Guineát, a Salamon-szigeteket, Szamoát, a Fidzsi-szigeteket és más szigetországokat. Erről a projektről bővebben itt tájékozódhattok: bit.ly/worldchangersbible.
- Az „Ismerd meg a Bibliát olvasva” elnevezésű projektről a következő hivatkozáson olvashattok: bit.ly/discoverybiblereading.
- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Missziós információkat és rövid tényeket is találtok a Dél – Csendes-óceáni Divízióval kapcsolatban, itt: bit.ly/spd-2022
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai tervének következő elemét mutatja be: az 5. számú lelki növekedési célt, amely a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál annak érdekében, hogy jelentősen növekedjen azoknak a hívőknek a száma, akik rendszeresen imádkoznak, tanulmányozzák a

Bibliát, használják a szombatiskolai segédanyagokat és Ellen White írásait. A 6. számú cél: „Tegyük lehetővé a gyermekek, a tizenévesek és a fiatalok számára, hogy jobban hozzáférjenek és nagyobb számban részt vehessenek a Keresztény Adventista Egyház programjaiban és projektjeiben.” A 7. cél arról szól, hogy támogassuk a gyermekeket és a fiatalokat abban, hogy Istent tegyék az első helyre az életükben, ezáltal mutatva be a bibliai világképet.” A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

2022. november 19.

8. FÉLELEM NÉLKÜL

Jack

Pápua Új-Guinea

Bemutatjuk nektek Jacket. Ő a pápua új-guineai Baimankanem törzs tagja.

Jack még emlékezik arra, hogy az ő törzsük a félelem és a mellőzöttség árnyékában éltek a Jiwaka tartományban.

Most azonban már minden rendben van a tartományban. Ez a hely a szigetállam központi részét foglalja el, és egy csodálatos élethely.

Egy nagyon termékeny völgyben található, amelyen egy folyó folyik keresztül, amely ezt a helyet az emberek igényeinek megfelelővé teszi. Ezen a termékeny területen, ahol számos ültetvény található, főleg kávét és teát termesztenek.

Jack törzsének tagjai számára azonban különösen nehéz volt az élet. Életüket a gyűlölet, az erőszak, a földtulajdon körüli viták és egyéb belső viszályok végtelennek tűnő köre keserítette.

A zajló nézeteltérések miatt a törzsi emberek nem kapták meg az alapvető kormányzati szolgáltatásokat. Senki sem kapott egészségügyi ellátást orvosoktól és nővérektől. A törzsi gyerekek nem járhattak iskolába. A környéken egyetlen rendőr sem tartotta fenn a rendet és a békét. Az utakat sem tartották rendben, így nagyon elhanyagolt állapotba kerültek.

Az ilyen körülmények között való élet Jack és a népe számára megszokott mindennapokká vált. Sokáig az erőszak és a félelem árnyékában éltek.

Azonban a hívek teljes bevonásával a Keresztény Adventista Egyház erre a területre is bejutott. A hívők teljes bevonása az Adventista Világegyház kezdeményezése, amellyel arra bátorít minden egyes hívőt, hogy vezessen valakit Jézushoz.

A gyülekezetek hívei eljárak erre a területre és megszervezték a bibliatanulmányozásokat. Ezek a tanulmányozások előkészítették az evangéliumhirdetés útját. Miközben Jack és törzstársai a Bibliát olvasták, félretették a félelmet és az erőszakot, és keresztség útján átadták szívüket Jézusnak.

Az Adventista Egyház különleges istentiszteletet szervezett a harcoló klánok kiengesztelésére és egyesítésére.

Jack meglepődött az eredmények láttán. Azt mondja: „Köszönettel tartozom a helyi adventista gyülekezetnek, hogy sikeresen megvalósították a programot, és megszervezték a sokak szívét megmozgató evangéliumi találkozók, keresztségek, különféle békítő istentiszteletek lebonyolítását. Különösen az anyák és a nővérek szívét érintették meg velük, akik örömkönyvektől áztatott arccal álltak fitestvéreik, férjük és fiaik mellett. A megbékélés szolgálatának emléke benne lesz népem történelmében.”

Pál apostolhoz hasonlóan, Jack felszólította embertársait, hogy tegyék félre a múltat, és reménykedve menjenek előre. Azt mondta: „Szeretném felszólítani a népemet: Fogadjuk el mindannyian ezt a változást, és építsünk együtt a békét és a rendes lefolyású életet magunk között.” Pál apostolhoz hasonlóan én is úgy gondolom, hogy én vagyok a legnagyobb bűnös, de Isten hatalmas, mivel sikerült megváltoztatnia a szívemet. Most már alig várom azt az utat, amelyet Ő választ nekem, mert tudom, hogy ez az út a szeretethez, a békéhez és az örömhöz vezet.”

Pál apostollal együtt Jack is elmondhatja: „És hálát adok annak, aki engem megerősített, a Krisztus Jézusnak, a mi Urunknak, hogy engem hívnek ítél, rendelve a szolgálatra, ki előbb istenkáromló, üldözö és erőszakoskodó voltam: de könyörült rajtam, mert tudatlanul cselekedtem hitetlenségben. Szerfelett megsokasodott pedig a mi Urunknak kegyelme a Krisztus Jézusban való hittel és szeretettel. Igaz beszéd ez és teljes elfogadásra méltó, hogy Krisztus Jézus azért jött e világra, hogy megtartsa a bűnösöket, akik közül első vagyok én. De azért könyörült rajtam, hogy Jézus Krisztus bennem mutassa meg legelőbb a teljes hosszútűrését, példa gyanánt azoknak, akik hinni

fognak ő benne az örök életre. Az örökkévaló királynak pedig, a halhatatlan, láthatatlan, egyedül bölcs Istennek tisztesség és dicsőség örökkön örökké! Ámen.” (1Tim 1,12-17)

A negyedév tizenharmadik szombatjának adományait a „Hope” televízió- és rádiócsatorna létrehozására fordítjuk Pápua Új-Guineában. Ez lehetővé teszi, hogy az emberek szerte az országban megismerjék Jézus megbékélési, remény- és békeszolgálatát.

Köszönjük, hogy nagylelkű adományt terveztek átnyújtani.

Írta: Andrew McChesney

A történettel kapcsolatban

- Kérjétek meg valamelyik testvért a gyülekezetből, hogy saját tapasztalataként adja elő a történetet.
- Az összes hívő bevonása békét és reményt hoz Jacknek és népének. Kérd meg olvasóidat, hogyan vehetsz részt az Adventista Egyház eme programjában, amely reményt és békét hoz. Erről a programról még több információt itt találtok: tmi.adventist.org
- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Missziós információkat és rövid tényeket is találtok a Dél – Csendes-óceáni Divízióval kapcsolatban, itt: bit.ly/spd-2022
- Ez a missziós történet a Dél – Csendes-óceáni Divízió hivatalos lapjában közölt tapasztalatokon alapul.
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai tervének következő elemét mutatja be: az 5. számú lelki növekedési célt, amely a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál annak érdekében, hogy jelentősen növekedjen azoknak a hívőknek a száma, akik rendszeresen imádkoznak, tanulmányozzák a Bibliát, használják a szombatiskolai segédanyagokat és Ellen White írásait. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

Missziós adatok

1907-ben Septimus és Edith Carr, akik a Fidzsi-szigeteki Buresala Kiképző iskolában tanítottak, kezdték el az adventista missziómunkát Pápuán. Elvitték az egyik végzős diákjukat, Penisimani (Peni azaz

Benjamin illetve Beni) Tavodit, hogy segítsen nekik. 1908 júniusában érkeztek Port Moresbybe. Septimus teherhordó lóval a Port Moresbytól északkeletre fekvő Sogeri-fennsíkra utazott, ahol enyhébb volt az éghajlat és jobb a talaj. Megszervezte, hogy a kormány megvásároljon 60 hektárt a helyi lakosságtól, hogy azt hosszú távra bérelhesse, s ez a bérlet 1909 végén járt le. A Bisiatabu nevű ingatlan 488 méter magasságban volt.

2022. november 26.

9. A TENGERÉSZ HAZATÉR

Barry

Tuvalu

A nagynénije, aki az adventista egyház híve volt, minden szombaton elvitte Barryt a Dél – Csendes-óceán egyik kis szigetén levő gyülekezetbe. Vasárnaponként a szülei azonban egy másik templomba vitték.

Talán érthető, hogy Barry ilyen vallásilag letisztult környezetben nőtt fel Tuvaluban, a 11 ezer embert számláló, kis nemzetben, amely kilenc apró szigeten él Ausztrália és Hawaii között. Tuvalu kilenc szigetének összterülete nem több 26 négyzetkilométernél.

Tuvaluban az a szokás, hogy a gyerekeket anyjuk húga nevelje fel. Szóval Barry a Pena nevű nénikéjénél nőtt fel.

Pena nagyon szerette Barryt; úgy bánt vele, mint a saját fiával. Minden szombaton elvitte a „Niutao” adventista gyülekezetbe, amely az egyetlen adventista templom a Niutao szigeten.

Barry édesanyja nem kifogásolta, hogy a fia adventista gyülekezetbe járt. Tulajdonképpen ő maga is keresztelt gyülekezeti tag volt, csak hogy a férje más keresztény vallást követett. Így Barry szombaton is meg vasárnap is templomba ment.

Tizenévesként úgy döntött, beiratkozik egy tengerésziskolába, és tengerész lesz. Mivel Tuvalut minden oldalról az óceán veszi körül, sok szigetlakó dolgozik az óceánnal kapcsolatos munkákban. Az iskola után Barry tengerészként kapott állást, és a keresetének egy részével támogatta a családját. Házasságkötése után továbbra is tengerészként dolgozott; pénzt ekkor már a feleségének és a gyermekeinek küldött.

Mivel két különböző egyházhoz járt, Barry nem volt benne biztos, hogy mit is higgyen. A felesége, Taufua ugyanahhoz az egyházhoz

tartozott, mint Barry édesapja. Barrynek a tengerészlete és munkája nem tette lehetővé a számára, hogy bármely egyházhoz eljárjon, és így lassanként problémák is jelentkeztek.

Elkezdett italozni és dohányozni. Ittas állapotban háromszor is történt vele baleset az alatt az idő alatt, míg szabadságon volt.

Minden alkalommal véresen és eszméletlenül vitték az ország egyetlen kórházába.

Barry nem sok időt töltött a feleségével és négy gyermekükkel. A felesége állami alkalmazottként dolgozott. Otthon a család ritkán jött össze, elhanyagolták az együtt töltött időt és az imát.

Hirtelen betegség sújtotta ezt a családot.

A legidősebb lányuk, Liena mumpszos lett. Sürgősen át kellett szállítani a Fidzsi-szigeteken levő kórházba, további kezelésre.

Barry és Taufua a lányukkal együtt a Fidzsi-szigetekre repültek, amely 2,5 órás repülőútra van Tuvalutól.

Barry, a kórházban, életében először kezdett el komolyabban gondolkodni Istenről. Eszébe jutott, hogy a nagynénjével kisfiúként az adventista gyülekezetbe járt. Elkezdett imádkozni.

Liena hamarosan felépült.

Visszatérve Tuvaluba, elhatározta, hogy felmond a munkahelyén, elválik a rossz szokások káros hatásaitól, és új életet kezd Istennel.

A feleségével és a lányukkal, Lienával együtt szombatonként az adventista egyház gyülekezetében tanulmányozták a Bibliát. Miután rendszeresen eljár az istentiszteletre és a tanulmányozásokra, a missziómunka is érdekelni kezdte.

2021-ben a felesége, a legidősebb lánya és ő átadták életüket Jézusnak, és alámerítéses keresztséggel meg is keresztelkedtek.

Ma otthonukat öröm tölti el. Taufua és Barry örömeiket lelik az imában, az Istennel való közösségben és az egyház által szervezett evangéliumi tevékenységekben.

Köszönjük, hogy ebben a negyedévben is átadjátok az új-zélandi és a dél-csendes-óceáni fiataloknak szánt adományaitokat, hogy az Ellen White könyvei alapján a számukra készített animációs filmek sorozatán keresztül megismerjék Jézust.

Ez a sorozat a tuvalui és az egész Dél-csendes-óceáni övezetben élő gyerekeket célozza meg, és a „Hope” (Remény) TV-csatornán meg az interneten sugározzák majd.

Köszönjük, hogy a 13. szombaton ismét át fogjátok adni nagylelkű adományaitokat.

Írta: Vaguna Satupa

A történettel kapcsolatban

- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Missziós információkat és rövid tényeket is találtok a Dél-csendes-óceáni Divízióval kapcsolatban, itt: bit.ly/spd-2022
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai tervének következő elemeit mutatja be: az 1. számú missziós célt, amely a misszió világszerte történő felélesztése és a misszióért való önfeláldozó élet, mint olyan életmód, ahol nemcsak a lelkészek, hanem a gyülekezet minden tagja, fiatal és idős, részt vesz a Krisztusról való örömteli bizonyágtevésben. Az 5. számú lelki növekedés célja a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál annak érdekében, hogy jelentősen növekedjen azoknak a hívőknek a száma, akik rendszeresen imádkoznak, tanulmányozzák a Bibliát, használják a szombatiskolai segédanyagokat és Ellen White írásait. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

2022. december 3.

10. „ÍMHOL VAGYOK ÉN, KÜLDJ EL ENGEMET!”

Asiata

Szamoá

Asiata, három felnőtt gyerek édesapja, akinek még három unokája is van, nem tudta az ADRA mozaikszó jelentését, amikor állásinterjúra érkezett az irodába, Apiába, a dél-csendes-óceáni szigetország, Szamoá fővárosába.

Amit azonban tudott, az az volt, hogy nincs munkája, és égetően szüksége van pénzre, hogy eltartsa a családját.

A beszélgetés során az ADRA igazgatója ismertette a név jelentését, és hozzátette, hogy az ADRA olyan embert szeretne felvenni, aki

segítene a helyi közösségnek felkészülni a ciklonokra és más természeti katasztrófákra.

Asiata szeretett segíteni a családjának és a szeretteinek, hogy időben felkészüljenek a ciklonokra. Néhány évente ugyanis heves szellőkések érik Szamoát, tönkretéve az emberek házait, az utakat, az elektromos hálózatokat, és közben életeket veszélyeztetnek.

Alkalmas volt a közösségsegítői munkára. Bár Asiata csak nemrég tért vissza Szamoára, miután némi időt Ausztráliában töltött, mély gyökerei voltak a helyi közösségben. Családjá falusi gyülekezetet alapított, és ő ott a hitközség gyülekezeti bizottságának a tagja volt.

Asiata megkapta a munkát az ADRA-nál.

Amikor meghívták, hogy kezdjen dolgozni, kétségbe esett. Az ADRA igazgatónője azt akarta, hogy még azon a napon kezdjen el dolgozni, amikor neki éppen a záróvizsgálója lenne, amelyet letéve ő maga is prédikálhatna a gyülekezetében. Nagyon szeretett volna dolgozni, kellett neki a pénz, de le akart vizsgázni is, mert szerette Istent.

Az ADRA igazgatónőjéhez fordult a problémájával.

Az igazgató nő azt mondta, hogy ez nem gond, és hogy akkor inkább a következő hétfőn kezdjen dolgozni.

Asiatának nagy kő esett le a szívéről. Tetszett neki, hogy az igazgatónő tiszteletben tartja az ő hitét. Letette a laikus-lelkészi vizsgát és munkába állt.

Eltelt néhány hónap, és megtudta, hogy a Keresztény Adventista Egyház különleges találkozókat fog szervezni Szamoán. Egy misszionárius evangélista utazik oda Ausztráliából, és előadásokat tart a sziget központi kongresszusközpontban.

Ezeket az előadásokat élőben közvetítik, és az adventista gyülekezetekből Szamoá-szerte lehet majd követni. Asiata meghívást kapott, hogy vegyen részt a kongresszusközpontban lezajló egyedülálló eseményen.

Az előadásokra a feleségét, a két felnőtt gyermekét és a menyét is meghívta, és még sok más embert a szülőfalujából. E missziós előadások mind a tizennégy estéjén az első sorban ültek, az emelvény előtt.

Amikor az előadó meghívást intézett a jelenlevőkhöz, hogy álljanak fel azok, akik szeretnének megkeresztelkedni, Asiata, a családtagjaival és a rokonaival együtt felállt, jelezve, hogy kész szívébe fogadni az Úr Jézust, és alámerítéses keresztség által szövetséget kötni Vele.

Az evangéliumi előadássorozat utolsó estéjén volt a keresztség.

Eltelt három év, és 2020-ban új, kéthetes evangéliumi sorozatot szerveztek. Az előadó a szamoai adventista egyház elnöke volt. Minden előadás előtt rövid egészségügyi ismertetőt tartottak a hallgatóknak. Az egészségügyi előadásokat maga Asiata tartotta. Arról beszélt, hogy az egészséges életmóddal megelőzhető a cukorbetegség, egy széles körben elterjedt betegség, amely sok szamoai ember testrész-amputációjához vezet.

Asiata minden szomszédját meghívott az előadásokra. Minden nap, munka után, a program mind a tizennégy estéjén eljött a kisteherautójával, és a kongresszusteremhez szállította a szomszédjait. Az előadássorozat után hatan megkeresztelkedtek.

2021-ben az Adventista Egyház a harmadik előadássorozatot is megszervezte. Asiata ismét meghívta a szomszédjait. A sorozat után közülük két embert kereszteltek meg.

Asiata úgy véli, hogy az egész földkerekségen nincs nála boldogabb. „Isten vezetett engem, és megnyitotta az ajtót, hogy lelkileg fejlődjek az ADRA révén.”

Asiata kedvenc igehelye a következő: „És hallám az Úrnak szavát, aki ezt mondja vala: Kit küldjek el és ki megyen el nekünk? Én pedig mondek: Ímhol vagyok én, küldj el engemet!” (Ésa 6,8)

Köszönjük a három évvel ezelőtti tizenharmadik szombati adományaitokat, amelyek támogatták a „Mentsünk meg 10 000 lábujjat” kampányt, amely a lábujj-amputációk megelőzésére irányult, amikor is az embereket az egészségesebb életmódra tanították Szamoán és a Csendes-óceán déli részének más országaiban.

Írta: Andrew McChesney

A történettel kapcsolatban

- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Missziós információkat és rövid tényeket is találtok a Dél-amerikai Divízióval kapcsolatban, itt: bit.ly/spd-2022
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai tervének következő elemeit mutatja be: az 1. számú missziós célt, amely a misszió világszerte történő felélesztése és a misszióért való önfeláldozó élet, mint olyan életmód, ahol nemcsak a lelkészek, hanem a gyülekezet minden tagja, fiatal és idős, részt vesz a Krisztusról való

örömteli bizonyágtévésben. „Erősíteni kell a Keresztény Adventista Egyház intézményeit a szabadság, a teljes egészség és a remény megőrzésében, Jézus által, az Isten képmásának helyreállításában az embereknél.” A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

Rövid tények Szamoáról

Szamoa vizeiben sok bálna, delfin és barnadelfin él. 82 madárfaj létezik, ebből 10 őshonos, ötöt ember honosított be, 23 pedig ritka vagy véletlen. Hét madárfaj viszont veszélyeztetett.

2022. december 10.

11. ISTENI KIKÉPZÉS

Frank

Vanuatu

Frank egy elkényeztetett gyerek volt Vanuatumban, amely a Csendes-óceán déli szigetországai közé tartozik. Az apja második házasságából született egyetlen gyermek volt, nagyon jól gondoskodtak róla és kényeztették a szülei, mint Jákob Józsefet a bibliai beszámolóban.

És csakúgy, mint József történetében, az apja első házasságából származó féltékeny testvérek problémákat okoztak neki.

A féltestvérei állandó kötekedései és szemrehányásai miatt Frank otthon nem volt túl boldog. Boldogságát a helyi Aora adventista iskola diákjaként találta meg. Szerzett sok barátot és szívesen járt szombatoként a gyülekezetbe.

Az általános iskola vége felé megbetegedett és kórházba került. A szülei nagyon aggódtak érte. Miután elhagyta a kórházat, a szülei nem engedték vissza az iskolába, nehogy ismét megbetegedjen. Ezzel Frank iskoláztatása véget is ért. Soha nem fejezte be az általános iskolát.

Idővel elkezdett barátkozni más falubeli fiúkkal. Nem volt olyan tudása vagy képessége, ami hozzájárulhatott volna ahhoz, hogy könnyebben találjon magának munkát. Amikor az apja elhunyt, féltestvérei örökölték a birtokot, Frankot pedig kismizmizték.

Elveszett vidéki fiatalember lett belőle, aki az életnek semmi értelmét nem látta, és akinek semmilyen életcélja se volt.

Az egyik téma, amely különösen felkeltette Frank figyelmét az Aora Akadémián, az asztalos órák voltak. Emlékezve az órán tanulakra, elkezdett kisebb bútorokat készíteni, valamint az építőiparban dolgozni, házakat építeni a falujában.

Telt-múlt az idő, Frank megnősült és gyermekei lettek.

Idővel abbahagyta a bútorkészítést, és az anyja meg a sógora jövedelmére támaszkodott.

Feleségével gyakran vitatkoztak, mert nem volt munkája, és nem gondoskodott a gyerekeiről.

Úgy tűnt, zsákutcába jutott.

Egy este kétségbeesésében Frank térdre hullott, és Isten segítségét kérte.

„Uram, kérlek, segíts, mert nem igazán tudom, mit tegyek.”

Nem sokkal ezután az egyik féltestvére, Ken, asztalos állást ajánlott fel neki egy gazdaságon, ahol kókuszdiót és kakaót termelt. Frank hálát adott Istennek a munkáért. Asztalosi tudását felhasználva javításokat végzett a tanyán.

Később egy konzervgyár felvette karbantartónak. A munka iránti elkötelezettsége felkeltette a gyárigazgató figyelmét.

Amikor a gyár csődbe ment, a főnöke saját vállalkozást indított, és Frank-et asztalosként alkalmazta bútordarabok készítéséhez kereskedelmi létesítmények számára.

Sikeressé válva Frank megfeledezett Istenről és az imájáról, amelyet akkor mondott, amikor kétségbeesett.

Egyik éjjel a nagyanyjával álmodott, aki azt mondta neki, hogy megbecsült üzletember lesz, és lesz saját magáncége, de ehhez hűségnek kell lennie Istenhez.

Ez az álom lenyűgözte Frank-et, és úgy döntött, hogy Istennek adja a szívét. Elkezdett szombatonként gyülekezetbe járni.

A következő néhány évben álma valósággá vált. Frank egy sikeres építőipari és asztalos cég tulajdonosa lett, amely sok munkást foglalkoztatott.

Emlékezve arra, hogy hűséges akar lenni Istenhez, visszatért szülőfalujába, hogy kibéküljön féltestvéreivel és más családtagjaival.

Amikor a faluba jött, látta, hogy a féltestvérei helyi építőanyagokból egy kis adventista templomot építettek. A Maranatha ASI építőanyagokat adományozott nekik egy nagyobb imaház felépítéséhez, de a munka még nem volt befejezve.

Frank tervbe vett egy sokkal nagyobb imaházat. Nagyon jó érzés volt a számára Istennek házat építeni. És ennél még sokkal többet akart tenni Érte. Kiötlött és létrehozott egy szolgálatot, amely Vanuatu-szerte megjavítja és befejezi a befejezetlen imaházakat.

Ma számos templom-felújítási és építkezési projektet pénzel saját pénzéből. Ő az első diakónus a falusi „Bora Bora” gyülekezetben, Santo szigetén.

Frank úgy véli, hogy értelmet és célt talált az Istennel való életében.

„Hálás vagyok Istennek, amiért hozzásegített ahhoz, hogy szak-képzetlen vidéki fiúból keresett és képzett asztalossá váljak.”

Köszönjük, hogy ebben a negyedévben is átnyújtjátok a tizenharmadik szombati adományaitokat, amely hozzájárul ahhoz, hogy a vanuatu-i és a dél-csendes-óceáni régióban és világszerte élő emberek többet megtudjanak Jézusról egy animációs sorozatfilmen keresztül, amely epizódjai a Jézushoz vezető út, a Jézus élete, A nagy küzdelem és Ellen White más közkedvelt könyvei alapján készülnek.

Írta: Max Zenebe

A történettel kapcsolatban

- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: bit.ly/fb-mq
- Missziós információkat és rövid tényeket is találtok a Dél-csendes-óceáni Divízióval kapcsolatban, itt: bit.ly/spd-2022
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai tervének következő elemeit mutatja be: az 1. számú missziós célt, amely a misszió világszerte történő felélesztése és a misszióért való önfeláldozó élet, mint olyan életmód, ahol nemcsak a lelkészek, hanem a gyülekezet minden tagja, fiatal és idős, részt vesz a Krisztusról való örömteli bizonyosságtevésben. „Erősíteni kell a Keresztény Adventista Egyház intézményeit a szabadság, a teljes egészség és a remény megőrzésében Jézus által az Isten képmásának helyreállításában az embereknél.” A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

Missziós adatok

- 1911-ben Calvin és Myrtle Parker meg Harold és Clara Carr egészségügyi dolgozókat az Ausztrál Egyházunió Vanuatu szigetre

küldte, hogy ott missziós központot alapítsanak. A férfiak Port Vilába mentek, ahova 1912. június 10-én érkeztek. Feleségeik Norfolk-szigeten vártak, amíg ők felemelték a házat, majd ők is Port Vilába utaztak, ahova augusztus 11-én érkeztek meg.

2022. december 17.

10. MINDIG IMÁDKOZZ!

Damatui

Vanuatu

Damatui és Stellite szokatlan megállapodást kötött az istentisztelettel kapcsolatban. Stellite minden szombaton elment az adventista gyülekezetbe a három fiukkal, Efate szigeten, a dél – csendes-óceáni Vanuatu országában.

Damatui minden vasárnap elment a maga templomába, ahol gyülekezeti vén volt.

Ez a házaspár soha nem járt együtt templomba. Otthon soha nem beszéltek a vallásról. Bármilyen beszélgetés a Bibliáról vitához vezet.

Ez a pár elégedett volt a megállapodásukkal. Stellite azonban azt a vágyat táplálta a szívében, hogy Damatui csatlakozzon hozzá és az adventista egyházhoz. Valahányszor a gyülekezete különleges istentiszteletet szervezett, meghívta a férjét, hogy menjen el vele és a gyerekekkel.

Minden nap őszintén imádkozott Istenhez azért, hogy valahogyan mutassa meg a férjének a szombatról szóló igazságot, amit a Biblia olvasásakor tanult meg.

Egy nap megtudta, hogy a Vanuatu Adventista Misszió szemináriumot szervez házaspárok számára, és meghívta férjét.

Damatui eljött a szemináriumra, és az eseményt arra használta fel, hogy megújítsa házassági fogadalmát Isten előtt.

A szeminárium után javult a kapcsolatuk a házasságukban, és remény töltötte el Stellite szívét.

Érezte, hogy Isten lépésről lépésre vezeti a férjét.

A következő évben a vanuatuai egyházmisszió szemináriumot szervezett a hittestvérek számára, és a helyi gyülekezeti vén Damatuit is meghívta, hogy vegyen részt ezen a szemináriumon.

Kezdetben habozott elfogadni a meghívást, hogy részt vegyen ezen az egyhetes szemináriumon, amelyet egy másik szigeten, az Aora Adventista Akadémia nagytermében tartottak.

A gyülekezeti vén ismét eljött, és átadott Damatuinak egy repülőjegyet, hogy odarepülhessen a szemináriumra. Damatuit meglepte ez a nagylelkű ajándék.

Mialatt ő részt vett a Santo szigeti szemináriumon, a felesége otthon volt a gyerekekkel, és imádkozott Istenhez, hogy érintse meg férje szívét.

Egy bizonyos idő elteltével a Vanuatui Egyházmisszió evangélikációs sorozatot szervezett, amelyet a „Hope” (Remény) televíziós csatornán sugároztak.

Ezt a háromhetes missziós programot Stellina gyülekezetében lehetett megnézni.

Damatuit, akinek egy autóbusz is van a tulajdonában, arra kérték, hogy szállítsa a látogatókat a gyülekezeti előadásokra.

Az első két hétben minden este hűségesen szállította az embereket, de nem maradt a gyülekezeti programon. A sorozat utolsó hetében úgy döntött, ő is bemegy és meghallgatja. A prédikátor felhívást tett közzé a keresztségre, ami megérintette szívét.

Aznap este elhatározta, hogy megkeresztelkedik.

Pénteken délután ellátogatott a saját gyülekezetének pásztorához és elmondta neki, hogy csatlakozni kíván a Keresztény Adventista Egyház testvéri közösségéhez.

Szombat délelőtt Damatui, több tucat emberrel együtt megkeresztelkedett. Stellina volt a legboldogabb az istentiszteleten. És a fiaik is nagyon örültek.

Damatui korábbi egyházának vezetősége nem igazán örült ennek a változásnak. Igyekeztek meggyőzni Damatuit, hogy térjen vissza, ő azonban kitartóan elutasította, mert meg volt győződve, hogy megtalálta Isten igaz egyházát.

Ma Damatui vénhelyettes a faluja, Erakor egyetlen adventista gyülekezetében. Ez a kicsi, vidéki gyülekezet rohamosan növekszik, és a szükséges bővítésen gondolkodik.

„Visszatekintve az életemre, rájöttem, hogy életem egyik legjobb döntését hoztam meg, nemcsak a saját részemre, hanem minden családtagom számára is.”

Köszönjük, hogy ebben a negyedévben is átnyújtjátok a 13. szombati adományaitokat, amelyek hozzájárulnak ahhoz, hogy a vanuatuai és a dél-csendes-óceáni régióban és világszerte élő emberek többet megtudjanak Jézusról egy animációs sorozatfilmen keresztül, amely epizódjai a Jézushoz vezető út, a Jézus élete, A nagy küzdelem és Ellen White más közkedvelt könyvei alapján készülnek.

Írta: Max Zenebe

A történettel kapcsolatban

- Kérjétek meg valamelyik testvért a gyülekezetből, hogy saját tapasztalataként adja elő a történetet.
- Képeket a Facebook oldalunkon tölthettek le: bit.ly/fb-mq
- Missziós információkat és rövid tényeket is találtok a Dél-amerikai Divízióval kapcsolatban, itt: bit.ly/spd-2022
- Damatuai és más testvérek nagyon hálásak az ausztráliai „Dél-Queensland” gyülekezetnek, amely anyagiakat biztosított egy új imaházépület felépítéséhez, miután a Pam ciklon 2015-ben végigsöpört ezen a szigetállamon.
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai tervének következő elemeit mutatja be: az 1. számú missziós célt, amely a misszió világszerte történő feléléstése és a misszióért való önfeláldozó élet, mint olyan életmód, ahol nemcsak a lelkészek, hanem a gyülekezet minden tagja, fiatal és idős, részt vesz a Krisztusról való örömteli bizonyoságtézésben. Az 5. számú lelki növekedés célja a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál annak érdekében, hogy jelentősen növekedjen azoknak a hívőknek a száma, akik rendszeresen imádkoznak, tanulmányozzák a Bibliát, használják a szombatiskolai segédanyagokat és Ellen White írásait. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

Missziós adatok

- Az első misszionáriusok: Calvin és Myrtle Parker 1913-ban érkeztek Atchin helységbe, amely Vanuatu szigeten található.

De hamarosan el kellett hagyniuk ezt a helyet, mert az emberevők időközben hét keresztény hittérítőt megöltek és megették egy közeli szigeten. A brit korona alá tartozó hatóságok katonai helyőrséget küldtek, amely a bennszülött kannibálokkal való későbbi összetűzésekben vereséget szenvedett, melyet követően az elfogott és a megsebesült angol katonákat felfalták. A harcoló felek között aztán Calvin Parker misszionárius közvetített.

2022. december 24.

13. FOGSÁGBAN

Salote

Fidzsi

Fájdalom hasított Salote szívébe, amikor meghallotta a médiák jelentését, miszerint a Közel-Keleten 200 iszlám katona elfogott 45 fidzsi állampolgárt, az Egyesült Nemzetek Szervezetének kéksisakos tagjait, és Szíriában valami ismeretlen helyen tartották fogva őket.

Salota harmincnégy éves fia nemrég hagyta el a Fidzsi-szigeteki otthonát, és az ENSZ kéksisakos tagjaként a Közel-Keletre utazott.

Az elfogott fidzsi katonák névsorát nem hozták azonnal nyilvánosságra, így Salote aggódott, hogy életben van-e a fia.

Egy bibliavers jutott az eszébe: „Mert én tudom az én gondolati-mat, amelyeket én felőletek gondolok, azt mondja az Úr; békességnek és nem háborúságnak gondolata, hogy kívánatos véget adjak néktek.” (Jeremiás 29,11)

Salote emlékezett rá, hogy már azelőtt is imádkozott a fiáért, hogy kiküldték volna. Bizonyára biztonságban volt Isten kezében.

Másnap a menyé felhívta telefonon. Megerősítette, hogy a férje, Salota fia az elfogott fidzsi katonák között van. Ugyanis ő volt a parancsnoka az elfogott századnak.

A menyét vigasztalva így szólt: „Isten megengedte, hogy ez megtörténjen. Neked és nekem el kell fogadnunk ezt, és továbbra is imádkoznunk kell, hogy mind a 45 katonát szabadon engedjék.”

Szavai bátorították és megerősítették a hitüket. Csatlakoztak a fogságba esett katonák édesanyáiból, feleségeiből és nővéreiből álló

csoporthoz, akik imádkoztak, böjtöltek, meg Isten ígéreteire és szeretetére hivatkoztak.

Istennek a Bibliában írt ígéretére hivatkozva szívbeli békét érzett: „Kinek szíve reád támaszkodik, megőrzöd azt teljes békében, mivel Te benned bízik. Bízatok az Úrban örökké, mert az Úrban, Jehovában, örök kőszálunk van.” (Ésa 26,3-4)

Salote elfogadta a valóságot, hogy a fia meg is halhat a küldetés során. De a Bibliát olvasva továbbá ezt találta benne: „Az Úr közel! Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságotokban és könyörgéseitekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.” (Fil 4,6)

Hosszú napok teltek el anélkül, hogy hírt kaptak volna az elfogott fidzsi katonákról.

Tizennégy nap után a fiát és a többi ENSZ-katonát kiszabadították.

Miközben a családok hálát adtak Istennek a szabadításért, Salote megtudta, hogy Isten szeretete áthatolt a katonák táborán.

Bár a fiának és az embereinek megtiltották, hogy a keresztény Istenről beszéljenek, ő és az emberei úgy döntöttek, hogy imádkoznak és böjtölnek, mind saját szabadulásukért, mind ellenségeikért.

A fidzsi katonák tizennégy napon át imádkoztak magukban, és olyannyira összebarátkoztak az elrablóikkal, hogy több iszlám fegyveres sírva fakadt, amikor a fidzsi katonákat elengedték.

Ellen White „Jézus élete” című könyvében ezt mondja: „Fel kell ismernünk az Ő kegyelmét, ahogyan a régi idők szent emberei tudatták velünk, de ami a leghatékonyabb, az a személyes tapasztalatunkról való bizonyágtétele.”

Ez a történet Salote bizonyágtétele. Ez a történet Isten kegyelmének története. „Isten bizonyára jelen van ott, ahol szeretik a Jóistent. Ő mindig lehetővé teszi a számunkra, hogy a szeretetét és az üdvösség üzenetét elmondhassuk másoknak, még a nehéz életkörülmények között is.”

Köszönjük, hogy nagylelkű adományt terveztek a tizenharmadik szombatra, ami segít elterjeszteni Salote Jézusba vetett reményét a Fidzsi-szigeteken és a Csendes-óceán déli részén.

Írta: Andrew McChesney

A történettel kapcsolatban

- Kérjétek meg egy testvérnőt, hogy saját élményeként mesélje el ezt a történetet.
- Salote nyugdíjas tanárnő, aki a Fidzsi-szigeteki Suvában él. Ez a missziós történet azon a tapasztalaton alapul, amelyet a Dél – Csendes-óceáni Divízió a missziós folyóiratában leközölt.
- Képeket a Facebook oldalunkon tudtok letölteni: bit.ly/fb-mq
- Missziós információkat és rövid tényeket is találtok a Dél – Csendes-óceáni Divízióval kapcsolatban, itt: bit.ly/spd-2022
- Ez a missziós történet a Keresztény Adventista Egyház nézeteit szemlélteti. Az „Elmegyek” projekt a lelki növekedés céljairól beszél. A 2. számú cél az erőteljesebb adventista missziós tevékenységről szól a nagyvárosokban, a 10/40 (földrajzi) ablak keretében. Az 5. számú lelki növekedés célja a missziós lelkület erősítése, mind az egyéneknél, mind a családoknál annak érdekében, hogy jelentősen növekedjen azoknak a hívőknek a száma, akik rendszeresen imádkoznak, tanulmányozzák a Bibliát, használják a szombatiskolai segédanyagokat és Ellen White írásait. A Keresztény Adventista Egyház „Elmegyek” stratégiai projektjéről itt még többet megtudhattok: IWillGo2020.org

Missziós adatok

- A „Pitcairn” misszionáriusi hajó 1891. augusztus 3-án érte el Suvát (Fidzsi-szigetek). John és Hannah Tay Suván maradt, hogy egészségügyi könyveket terjesszen az európaiak között, miközben a hajó, amivel érkeztek, továbbhajózott. Albert és Hattie Read, valamint az első pitcairn-szigeti hívő, James Russell McCoy egy másik szigeten kínálták a könyveinket. Mivel az ott élő európaiak jól fogadták őket, azt is megengedték nekik, hogy nyilvános termekben tartsanak evangelizációs összejeveleteket.
- Amikor 1893-ban a „Pitcairn” misszióshajó másodszor érkezett a Fidzsi-szigetekre, Dr. Merritt Kellogg a következőket mondta: „Minden lehetséges eszközzel munkásokat kell elhelyeznünk a Fidzsi-szigeteken. Nagy reményeket fűzök az őslakosokhoz”.

A 13. SZOMBATI PROGRAM

Kezdő ének	Válasszatok éneket a Keresztény Himnuszoktól
Köszöntő szavak	A szombatiskola vezetőjétől
Ima	
Távoli hírek	„A gyümölcsle-bár mint hatásközpont”
Adakozás	
Záró ének	Válasszatok éneket a Keresztény himnuszokból
Záró ima	

(Megjegyzés: A résztvevőknek nem kell fejből megtanulniuk a rájuk eső részt, de ismerkedjenek meg előre az anyaggal, hogy ne kelljen egész idő alatt a Távoli hírek füzetéből felolvasniuk. Gyakoroljátok be a teljes program lefolyását, hogy a szereplők jól érezzék magukat a szerepükben és szükség szerint hangsúlyozni tudják a részeket, amelyeket fontosnak tartanak.)

14. A GYÜMÖLCSLE-BÁR MINT HATÁSKÖZPONT

A Vailoaloa Beach egy népszerű turisztikai célpont, amely megfizethető szállásairól, éttermeiről, és különösen a Fidzsi-szigeteki bárjairól és éjszakai életéről ismert.

Amikor a Covid-19 elérte a Fidzsi-szigeteket, sok kis tengerparti kávézót és éttermet becsuktak a világjárvány miatt. Az egyik ilyen hely a Bamboo Resort volt.

A lehetőséget érzékelve három helyi hetednapos adventista gyülekezet a Bamboo Resort-tal összefogva megnyitotta a Bitu Wellness Bárt, egy gyümölcsle bárt, amely wellness- és egészségügyi programokat, például ingyenes biometrikus szűréseket, edzésprogramokat, zsírégetési kihívásokat kínál, valamint személyre szabott étkezési terveket.

A bár, melynek neve „Bitu” a helyi nyelvjárásban bambuszt jelent, gyorsan népszerűvé vált a helyi lakosság körében, akik az egészséges, friss gyümölcslevek miatt özönlöttek ide.

A gyülekezetek hívei azért imádkoztak, hogy a bár hatásközpontként szolgáljon, és arra ösztönözze a fidzsi lakosokat, hogy holisztikusan, természetes módon közelítsék meg egészségüket egy olyan területen, ahol az emberek életmódbeli betegségekkel, például cukorbetegséggel küzdenek.

Ez a wellness bár támogattátok a „Mentsünk meg 10 000 ujjat” akciót, amelyet a Dél – Csendes-óceáni Divízió indított el. A 2019-ben indult akció célja az is, hogy felhívja az emberek figyelmét, hogy az alkohol helyett egészséges italokat fogyasszanak.

Amikor azonban a Covid-19 második hulláma is elérte a Fidzsi-szigeteket, és a hatóságok két hétre bezárták az összes vendéglátóipari egységet, az ügyfelek naponta megkérdezték, hogy mikor nyit ki újra a wellness bár.

Ami ezután történt, az teljesen váratlan volt.

A szomszédos Beach Escape Resortot irányító házaspár naponta figyelte a Bamboo Resortba be- és kiözönlő tömeget, és észrevették, hogy többen látogatják a gyümölcsle bár, mint az ő likőr-bárjukat. Azt is megfigyelték, hogy csökkent a szeszesitalal kapcsolatos incidensek száma az utcán.

Ez a házaspár a szomszédos bárból felvette tehát a kapcsolatot a gyülekezeti tagokkal, és azt javasolta nekik, hogy használják a bárjukat a wellness-programjaik helyének kiterjesztésére.

Az egyház hívei eleinte elutasították a javaslatot, mert nem akarták ugyanott árulni az egészséges gyümölcsleveket és egészséges italokat, ahol a szeszesitalokat árúsítják. A házaspár azonban elmagyarázta nekik, hogy felhagyják az alkoholos italok árúsítását.

Hamarosan megkötötték az üzletet. A szeszesitalokat felváltották a gyümölcscentrifugák, turmixgépek, gyümölcsök, zöldségek és gyógynövénykészítmények. A Bitu wellness bár így ismét teljes kapacitással dolgozhatott.

Az egyház hívei csodálkoztak azon, hogy Isten milyen csodálatosan irányít mindent. Ez a bár nemcsak a szponzorokra van hatással, hanem a Beach Escape Resortot is olyan hatásközponttá alakította, amely reményt és gyógyulást hoz a közösség számára.

Köszönjük, hogy 2019. tizenharmadik szombatján ajándékokkal támogatta a Dél – Csendes-óceáni Divízió projektjét, a „Mentsünk meg 10 000 ujjat”.

Köszönjük, hogy nagylelkű adományt terveztek az öröm és a remény evangéliumának terjesztésére ebben a divízióban.

Írta: George Kwong

(Adománygyűjtés hangszerez zene kíséretében)

A tizenharmadik szombatra vonatkozólag

• Emlékeztess a hívőket, hogy a missziós adományaik Isten Igéjének hirdetését szolgálják az egész világon, és hogy a tizenharmadik szombati adományaiknak egynegyedét ebben a negyedévben, ebben az említett divízióban fogják felhasználni.

DÉL – CSENDES-ÓCEÁNI DIVÍZIÓ

UNIÓ	IMAHÁZ	CSOPORT	HÍVŐ	NÉPESSÉG
Ausztrál Unió	434	112	63.277	25.759.000
Új-Zélandi Unió	152	47	21.130	5.589.000
Pápua Új-Guineai Misszió	1.073	3.205	392.813	8.950.000
Csendes-óceánközi Misszió	552	660	135.056	2.434.000
Összesen:	2.211	4.024	612.276	42.735.000

A KÖVETKEZŐ NEGYEDÉVRE TERVEZZÜK

A következő negyedévben reflektorfénybe kerülő projektek a Keresztény Adventista Egyház Generál Konferenciájának Kelet – Közép-afrikai Divíziójára vonatkoznak.

- Kollégiumi blokk építése a ruandai Mugonero egészségügyi középiskolában.
- Lakásépítés a Közép-afrikai Egyetem Orvostudományi Karának személyzete számára a ruandai Masoróban.
- Ifjúsági mezőgazdasági gyakorlóközpont előkészítése kiképzés céljából Nchwangában, Ugandában.
- Többcélú csarnok építése az etiópai Nekemte Adventista Főiskolán.
- Kollégiumi blokk és többcélú terem építése a kenyai Mwatában a siket gyermekek adventista iskolájában.
- Többcélú csarnok építése az Arushai Egyetemen Tanzániában.

Kiadja: A Keresztény Adventista Egyház Főbizottsága
Belgrád, Radoslav Grujić u. 4.

Előkészítette: A Főbizottság Szombatiskolai Osztálya

Felelős: Želimir Stanić

Sokszorosítva: A kiadó irodájában – 2022

Istentiszteleti használatra